

JANICKI LUDWIK (1906- 1969)

Biogram złożony w ramach Powiatowego Konkursu Biograficznego pn. "Bohaterowie II wojny światowej z mojej okolicy".

Autor: Lena Banasiewicz - kl. VIII Szkoła Podstawowa w Zakrzynie.

BIOGRAM

Ludwik Janicki urodził się 26 stycznia 1906 roku w Zakrzynie jako syn Wojciecha i Marianny z domu Miłek. W dzieciństwie los nie oszczędzał go – po śmierci rodziców trafił pod opiekę rodziny w Dobrzeczu koło Kalisza. Tam ukończył szkołę powszechną i spędził młodość. W 1933 roku ożenił się z Heleną Przygodzką. Rok później na świat przyszła ich córka Władysława. W 1937 roku rodzina przeżyła tragedię – śmierć Heleny. Ludwik po raz drugi zdecydował się na małżeństwo, tym razem z Anną Młynarczyk, z którą doczekał się trojga dzieci: Józefa, Krystyny i Henryka. Pracował na gospodarstwie w rodzinnej miejscowości, dbając o byt rodziny.

Sierpień 1939 roku przyniósł dramatyczny zwrot w jego życiu. 28 sierpnia dostał się do niewoli sowieckiej w okolicach Chełmna Lubelskiego. Został przewieziony do obozu na terenie Związku Radzieckiego i skierowany do pracy przy budowie linii kolejowej na Syberii. W trudnych warunkach przetrwał do września 1941 roku, kiedy wraz z tysiącami innych Polaków został zwolniony i wcielony do powstającego w ZSRR 2. Korpusu Polskiego pod dowództwem generała Władysława Andersa. W szeregach Korpusu, w stopniu bombardiera, przeszedł cały szlak bojowy jako kierowca, uczestnicząc w słynnych walkach na froncie włoskim. Po zakończeniu wojny, od września 1945 roku, pozostawał w dyspozycji władz brytyjskich. Do Polski powrócił dopiero 22 maja 1947 roku.

Za swoją służbę został uhonorowany wieloma odznaczeniami wojskowymi, między innymi: Krzyżem Pamiątkowym Monte Cassino, Krzyżem Zasługi „Miecz z Gwiazdą”, brytyjskimi odznaczeniami „Gwiazda Włoch” i „Medal za Wojnę 1939–1945” oraz odznaką „Wzorowy kierowca 5 Pułku Artylerii Lekkiej” przyznaną mu 15 marca 1946 roku. W wojennej tułaczce towarzyszyły mu przedmioty związane z wiarą: medalik-szkaplerz, różaniec, na którym codziennie się modlił oraz wykonany własnoręcznie mały ołtarzyk-tryptyk ze składanego drewnianego pudełeczka obłożonego czerwonym materiałem. W jego wnętrzu znajdowała się scena przedstawiająca Matkę Bożą z Dzieciątkiem i modlącymi się postaciami oraz napis „Ave Maria”. Nad obłokiem umieszczono napis „Le orfanlle pregano”, czyli „Modlitwa sierot”.

UZASADNIENIE

Chociaż nie poznałam osobiście pradziadka Ludwika, uważam go za bohatera z kilku powodów. Doceniam jego bohaterstwo, którego świadectwo dał podczas II wojny światowej – przeszedł przez niewolę sowiecką, ciężką pracę na Syberii, a potem cały szlak bojowy w Armii Andersa, walcząc o wolność Polski w bitwach we Włoszech, w tym pod Monte Cassino. Ryzykował życie, by jego bliscy i przyszłe pokolenia, także my, mogli żyć w wolnym kraju. Jego postawa – odwaga na froncie, codzienna modlitwa w trudnych warunkach i wierność wartościom – sprawiły, że można go uznać za wzór.

Także jego losy powojenne to według mnie powód do dumy - wrócił do Polski, do swojej rodziny i gospodarstwa, aby na nowo budować życie w trudnych czasach.

Jestem dumna i cieszę się z tego, że mój pradziadek został doceniony za swoją postawę – liczne odznaczenia potwierdzają jego zasługi.

Dla mnie pradziadek to jednocześnie bohater historyczny i człowiek, o który pamięć w rodzinie jest ciągle żywa.

Ludwik Janicki zmarł 13 lutego 1969 roku i został pochowany na cmentarzu w Liskowie.

Autor: Lena Banasiewicz - kl. VIII Szkoła Podstawowa w Zakrzynie.

Retusz zdjęć Jakub Multan.
